

ע"פ 49634/10 - מהרטו קבדה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

לפני: ע"פ 49634-10-19

כב' השופט אהרן פרקש, נשיא

כב' השופט עוזדד שחם

כב' השופט אברהם רובין

המעורער
הרשות קבדה
ע"י ב"כ עוזר לימור זקן

ג ז ד
המשיבת
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוזר של איגרא
מפרקליות מחוז ירושלים (פלילי)

<#11#

פסק דין

לפנינו ערעור על פסק דיןו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ג' סקפה שפירא), בת.פ. 44360-07-17. בהכרעת הדין (28.4.19) הרשע בית משפט كما את המעורער בעבירה של סחר בסמים אשר ייחסה לו בכתב האישום. בגזר הדין (15.9.19) השית בית המשפט על המעורער עונש של 5 חודשים של מסר לרצוי בעבודות שירות, צו מבחן, מאסרים על תנאי, קנס ופסילה על תנאי מקבל או להחזק רישיון נהיגה. הערעור מופנה הן כנגד הכרעת הדין, הן כנגד גזר הדין.

לאחר שנטנו דעתנו לטענות הצדדים, על רקע החומר שבפנינו, הגיעו למסקנה כי יש לדוחות את הערעור על הכרעת הדין, ולקבלו באופן חלקו ביחס לגזר הדין. נעמוד עתה על הטעומים בסוד מסקנה זו. תחילת, להכרעת הדין.

נקודות המוצא לדין בהכרעת הדין היא כי המעורער אינו חולק על כך שמכר ביום 23.2.17 סמ מסוג קنبיס במשקל של כ-30 גרם לסוכן משטרתי. טענתו העיקרית היא להגנה מן הצדק. טענה זו מבוססת על שני נדבכים עיקריים:

לדבר אחד הוא טענה לפיה המעורער הודה לביצוע העבירה על-ידי הסוכן המשטרתי. על-פי טענה זו הסוכן היה חייב למעורער סכום של כ-1,500 ₪ במשך תקופה ארוכה והחוב לא הושב. לטענת המעורער פניוינו לסוכן בעניין זה לא הועילו. ביום ביצוע העסקה, על-פי גרסת המעורער, הסוכם הסוכן להסביר לו את החוב בתנאי שהמעורער ימכור לו סמים. המעורער טוען, כי על רקע זה נאלץ לבצע את העסקה מושא כתוב האישום.

בית משפט קמא קבע בהקשר זה, כי על-פי פסיקת בית המשפט העליון עשויה לעמוד לנאים טענה של הגנה מן הצדק במצב של סוכן מדיח. עם זאת, לא קיבל את גרסת המעורער, וזאת על יסוד הנמקה מפורטת, הנשענת על שורה של

עמוד 1

קשיים בעדותו של המערער, ובכלל זה העובדה שמדובר בගרסה כבושה. בהקשר זה עולה גם כי המערער הודה למעשה כי שיקר בחקירותו במשטרתו. אף הסבירו של המערער בעניין זה נדחו כבלתי מהימנים. בית המשפט גם קבע, על יסוד השיחה ת/3, כי בגין גרסתו של המערער לפיה הסוכן התנה את החזר החוב ביצוע העסקה, הלאה למעשה המערער הוא שהתנה את ביצוע העסקה בהחזר החוב. בתוך כך נתן בית המשפט את דעתו גם לעולה מחקרי תקשורת שהוצעו לפני.

קביעות אלה שבעובדתה מנומקות היטב. הן נשענות על תשתיית ראייתית מפורטת. הרי, כי לבית המשפט כמו יתרכז מובהק בהערכת העדויות אותן שמע. לא לモתר לצין, כי בית המשפט נתן את הדעת לשורה של קשיים גם בעדותו של הסוכן, ועל רקע זה הזהיר עצמו לעקוב ממצאים על יסוד עדות זו ככל שהיא לדבר גיבוי בראשות נוספת. אין זה מדראה של ערכאת ערעור להתערב בקביעות עובדיות מסווג זה. הערעור אינו מצביע על היבטים חריגים העשויים להצדיק סטייה מממדיניות כללית זו.

הנדבר השני לטענת ההגנה מן הצדק נעוז במעורב נוסף באירוע. על פי הטענה, המערער הוסיף מקום בו התבצעה עסקת הסמים על ידי אותו אדם. לטענת המערער עולה מחומר החקירה כי הלה ידע שהוא מסיע את המערער לצורך ביצוע עסקת סמים. נטען, כי הבאותו של המערער על ידי אותו אדם הייתה תנאי עסקה. עוד נטען, כי קיימת יתרה של 260 ל' מתוך הכספיים שנמסרו לסוכן לשם ביצוע עסקת הסמים, אשר נעלמה באופן שלא ניתן להסביר. לטענת המערער, חלקו של אותו אדם נוסף מקיים עבירה, ואי העמדתו לדין עולה כדי אפליה בין לבין המערער.

דין טענות אלה להידוחות.

כפי שהעיר בית המשפט כמו, המעורב האמור לא הובא לעדות. הסוכן הכחיש כי אותו אדם היה חלק מהותי בעסקה. אין בפנינו טענה של ממש כנגד קביעת בית משפט קמא לפיה לumarur לא היה קשור ממש לאותו אדם. בתוך כך אין בפנינו השגה ממשית על קביעת בית משפט קמא לפיה לא עלתה טענה בדבר שכנוו, אילוץ או הדחה מצד אותו אדם כלפי המערער לבצע את העסקה. לא הוצאה בפנינו תשתיית העשויה לבסס את הטענה כי הבאותו של המערער על ידי אותו אדם הייתה תנאי לביצוע העסקה. גם אם נניח, כי הביא את המערער בזעון לעסקת סמים, ואף אם נמצא ההנחה כי הספר של 260 ל' אכן שולם לו בגין זאת, קיים פער מהותי בין חלקו של המערער בעסקה, לבין חלקו הנטען של אותו מעורב. לפיכך, אותו אדם והumarur אינם מצויים בנסיבות הטעינה לדרוש טענה של אכיפה בררנית, ואי הגשת כתוב אישום נגד אותו מעורב בגין אירוע זה, אינה עולה כדי אפליה לרעה של המערער, העשויה להקים לו טענה בדבר אכיפה בררנית. לא לモתר לעיר, כי כנגד אותו מעורב בגין אירוע זה, הוגש כתוב אישום בגין שורה של עבירות סמים. אין מחלוקת כי אף ריצה מסטר בפועל בגין עבירות אלה. בכלל נסיבות אלה יש לדחות את הטענה בדבר אכיפה בררנית.

התוצאה של כל האמור היא, כי יש לדחות את הטענה של הגנה מן הצדק. בנוסף, כי על נאשם הטוען להגנה מן הצדק להוכיח את טעنته באמון ההסתברויות. מן האמור לעיל עולה בבירור כי המערער לא עמד בנטול זה. נזכיר עוד, כי מדובר בטענה השמורה למקרים חריגים וווצאי דופן ביותר, בהם חurf ביצוע של עבירה פלילתית, יש לבטל את כתוב האישום. מן המתואר לעיל עולה, כי המקראה הנוכחי אינו קרוב לעמוד באמת מידת זו.

בפי המערער טענה נוספת למחדלי חקירה. בית משפט קמא קבע בהכרעת דין כי היו מחדלים הנוגעים לניהול הכספיים שנמסרו לסוכן. כמו כן עמד בית המשפט על תקלות בהתנהלות החוקרים במהלך החקירה, הנוגעות לאו דיוק ברישומים, השמתת פרטים וכיוצא באלה.

בלא לגרוע מן החשיבות של התנהלות תקינה במישורים אלה, מקובלת עליינו מסקנתו של בית המשפט קמא כי אין בפגמים המתוירים, ولو במשקלם המציג, כדי להקים למערער טענת הגנה. גם לא עולה מהם, ولو לכטורה, ספק סביר באשיותו של המערער. למען הסר ספק מובהה, כי אין במחדלים האמורים כדי להשפיע על מסקנתנו לפיה יש לדוחות את טענת ההגנה מן הצדק. ספק בעינינו גם אם מבחינה מושגית המחדלים האמורים רלוונטיים מעיקרים לבחינתה של טענה זו.

התוצאה של כל האמור עד עתה היא, כי יש לדחות את העrüור על הכרעת הדין. מכאן, גזר הדין.

עיקרו של העrüור לגבי העונש נוגע לרכיב של עבודות השירות שהוטלו על המערער. עניינו בעבירה של סחר בסמים, אשר חומרתה הנורמטטיבית משמעותית. עם זאת, הסם בו מדובר אינו מן החמורים. כמות הסם בה מדובר אינה קטנה, אך גם אינה גדולה במיוחד. למערער אין עבר פלילי בתחום של סחר בסמים, ומדובר באירוע ייחיד מסוג זה. מן החומר עולה עוד, כי המערער עבר כברת דרך משמעותית בתהליכי השיקומי בו החל. הוא השלים תהליך טיפול בשירות המבחן, הוא נקי מסמים פרק זמן משמעותי ועובד מזה זמן באופן סדרי.

אכן, מתקיר שירות המבחן עולה כי למערער נותרה כברת דרך לא מבוטלת לעשות. המערער לא עבר טיפול יסודי הנוגע לשימוש שלו בסמים. קיימים גם אלמנטים אישיותיים העולים להגבר את הסיכון לעבריינות. לצדדים מצויים גם גורמים סובטיטיים, והтенגדות פנימית לסמכות. אין להקל ראש בהיבטים אלה. עם זאת, בראיות המכול, נראה לנו כי תמונה הטיסקיים, הנוגעת להתקדמות המשמעותית שעבר המערער, מצדיקה התחשבות נוספת בשיקולי השיקום, מעבר לזה שקיבלה בטוי בגזר הדין, באופן המצדיק, בנסיבות של מקרה זה, להפחית את תקופת עבודות השירות לחודשים וחצי. שאר רכבי גזר דין ישארו בעינם.

התוצאה של כל האמור היא כי העrüור על הכרעת הדין נדחה, והערrüור על גזר הדין, מתקבל חלקית.

המערער יתציב לרצוי עבודות השירות בהתאם להוראות הממונה על עבודות השירות במפקדת מחוז מרכז ביום 23.8.20 או במועד אחר שייקבע על ידי הממונה על עבודות השירות.

המציאות תמציא העתק פסק הדין לצדים וכן לממונה על עבודות השירות.

המציאות תשלח העתקים לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, כ"ח تموز תש"פ, 20 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

אהרן פרקש, נשיא
עוודד שחם, שופט אברהם רובין, שופט
[אב"ד]